

כל ימים שבתם וקמתם
 המטה אני מנגותי
 השוב לחם גמול והוד
 כמעשה ירחיק תהי להם
 מגתלב הארץ להם
 תרחם באף ותשמדם מתחת
 שמי יתח
 איכה ויעם ויהי שונא חסדם
 הטוב תשתפכנה אבני קדש
 בראש ברחוצות בני עיון
 חקרים המסללים בפי אופם
 נחשבו לגבול חרש מעשה
 ודי ויער גבתם חלעו שר
 הניקו גוריהן בתעמי לאבן
 כר עטם במדבר רב
 לשון זונה אל חפז בעמא
 עוללם שאר לחם פרשאו
 להם האכלים למעמם נשמו
 בחוצות האמנם על תולע
 חבון אשפות ויגדלו
 בתעמי מחטאות סדם החפזו
 כמורגעו לאחור בה ימים
 זכו נזרחה משלג צחומחב
 אדמועעם מפניעם פפור
 גירתם חשך משחור
 תאדם לא נכרו בחוצות עפר
 עורם על עעמם נפש תח
 בעץ כווכבים היו קלר
 חרב מחללי חרב מחללי רעה

אם יתקן יסו ויחזקו חב
 742

שחכסו בו מן ימים מתעבת
 שריו ודי נשים רחמנות
 בשלדו לדיח הן לבריות
 בשובר בתעמי כלה יתח
 את חמיתו שם חרוו אפו ועת
 אש בעיון והאכל וסדרותיה
 לא האמינו מלכר ארץ ומה
 ישבי תבל כל נכא ער ואוב
 בטעור ויהשלים מחטאות
 נביאיה ענת כח נוח השפכים
 בקרבה הם צורקים יעו
 עניים בחוצות נגאלו בדם
 ברא וכלו וגש מלב שוחם
 סדור טמא קראו למסורו
 סדור אלהים מי נע נמנו
 אמרו בטום לא חסו יערי
 מי יהוה חלקם לא יסוף
 להם סמם סחנים לא נשאו
 זקנם לא חננו עולות
 חבלנו עימנו אל עוהותה
 בעפתנו עפנו אלהי לא
 וישע ערו אעורנו מכת
 ברחבתנו קרב קענו סחן
 ומינו כדא קענו קדם
 חול ורמנו מנשרי שמים
 על ההרים ולקענו במדבר ארבו
 לנו רוח אפנו משה יתח
 נכר בשחיתתם אשה אמרנו
 בעלנו חתובות שישו ושחול

ערו ואוב ב ושמכיל וקאמר
 אכר בו נכא ער ואוב
 743

בת ארום ושבתי בארץ עויץ
 גם עלה העבר כוס תשכרו
 ותהערי תם ענו בת עיון
 לא יוסוף להגלותך פקד ענו
 בת ארום גלה על חטאי רנד
 ובר יהוה מה תע לנו הגוכר
 וראח את חרפתנו נחלתנו
 נחפזה יורים בתנו לנפרים
 יתומים חינו אין אב אמרנו
 האמות מימנו בכס שחטנו
 עשנו נמחור נכאו על
 עוארנו נרדפנו וגענו לא חנו
 לנו מערים נתנו
 אשור לשבע חס אב חינו
 חטאו אינם אחנו עונתם
 סבלנו עבדים משלו בני
 מרד אין מרם בנפשו
 נביא לחטנו מפני חרב חמדת
 עורנו פתור נכדור מפני
 ולעפות רעב נשום בעיון
 על בתולת בערי יתרה
 שרים גודם נתלופט זקנם
 לא נחררו בחורים סחון
 נשאו ונערים בעץ כשלו
 זקנם משער שבתו בחורים
 מגונתם שבת משוש
 לבנו נתם לאב מחולנו
 נפלה עטרת ראשנו אורנא

ובלאת ב ושמכיל קל טהרה
 ובמלאת חומים האלה
 743

לנו מי חטאנו על זה הוד
 רוח לבנו על אלה חשכו ענינו
 על חרצון ששמים שועלים
 הרכו בו אלה יתח
 לעולם תשוב כסאך לדור ודור
 למה לנצח תשפחנו בעובדנו
 לארץ ימים השיבנו אדני אלה
 ונשוב חרש נמינו כקדם בני
 אסמאס מאסתנו קצפת עלנו
 עי מאדי
 ויהי צבא אשורוש הוא
 אשורוש המלך מהדו וער
 כוש שבע ועשרים ומאה
 מדינות צמיהם חסם בשבת
 המלך אשורוש על כסא
 מלכותו אשר בשושן הבירה
 בשנת שולש למלכו עשה
 משתה לכל שריו ועבדיו
 חל פרס ומרי הפרתמוכ
 ושרו המדינות לפניו בחזאת
 את עשר כבוד מלכותו ואת
 וקרמפאר גרולו נמים
 רבים שמונים ומאת יום
 ובמל ואת חומים האלה עשה
 המלך לכל העם הנמצאים
 בשושן הבירה למגדלו וער
 קטן משתה שבעת ימים

דמן קצפת ו נמינו ועד לבני
 אחד למאה הקטן למגדלו וער
 743

גשה עבד מלכותי בן יצחק
 יא וכל הנשים ונתנו וקר
 בעלתו למדול ועד קמו
 יטב הדבר בעיני המלך
 עש המלך ברבר ממוכו
 שרף ספרים אלפי נדחות
 המלך אל מותו ומדיני
 ככונתו ואל עם ועם בלשונו
 לחות בראש שרר ב ביתו
 מרבר בלשון עמו
 אחר הדברים האלה בשר
 חמת המלך אחשוורוש ובר
 את נשמו ואת אשר עשרתו
 ואת אשר נגור עתה ויאמרו
 נעור המלך מסורתו וביקשו
 לפלך נעור בתות טובות
 מראיה ויפקד המלך פקדים
 בכל מדינות מלכותו ויקבעו
 את כל עדה בתולה טובת
 מראיה וישעו במרת אל
 בית הנשים אל יד הנאסדים
 המלך שמר הנשים ונעורו
 במקוהו וקטנה אשר
 היטב בעיני המלך המלך
 נהנת ושתה ויטב הדבר בעיני
 המלך ונעני בן
 ויהי הודו בעיניו הנבחה
 ויטב הדבר בן יצחק בן
 שמעון בן השאש וימנו

אשר הגלה מירושלם עם
 הגלה אשר הגלה עם וסוק
 מלך והנה אשר הגלה
 נבוכדנצר מלך בבל ויהי אלו
 איתו ספר תינו מספר בתורה
 כי יאן לה אבנים וקטנה
 יסרת לאר וסבת מר אוד
 ובמות אביו ואמה לקחה
 הדרכו לרפת ויהי בלשונם
 דבר המלך ויהי ויחזק
 נעורות נבות אל ששון המלך
 אל יד המלך וילקח אסתר אל
 בית המלך אל נדחה אשר
 הנשים ויטב הנעור עמו
 והש אסתר לפניו ויבחר את
 המדינה ואת מנותה ונתן
 לה ואת שבע הנעורות האות
 לתוכה מבית המלך אשר
 ואת הנעורות ויטב המלך
 הנשים לא ויטב אסתר
 את עמה ואת מנותה
 מרבר עת עליה אשר
 ללכת ויבן יום יום
 מרבר מרבר לפני המלך
 ביום הנשים לרעה את
 שולח אסתר מיד וישעו בה
 ובהגיע היום נטה ונעור למא
 אל המלך אחשוורוש מקץ
 היות לה בנות הנשים עתה

עשר חרש כי בן ימלאו דמי
 מרוקחיו ששח חרשים בשמן
 חמור וששח חרשים בבשמת
 ובתמרוק הנשים ויבחר הנשים
 באה אל המלך את כל אשר
 האמר ויבחר לה לבוא עמה
 מבית הנשים עד בית המלך
 בעב היא באה ובקרה ויהי
 שבה אל בית הנשים ואלו
 ששעט סרוס המלך שמר
 תפילשים לא יבואו אל
 המלך כי אסחוק בה המלך
 ונקרא בשם ויבואו אסתר
 בת אבנתו יד מרבר אשר
 קחלו לבת לבוא אל המלך לא
 בשש דבר כי אם את אשר
 יאמר תג סרוס המלך שמר
 הנשים ותהי אסתר נשאתו
 בעיני מלך אנה ויטב אסתר
 אל המלך אחשוורוש אל בית
 מלכותו ביום הששית היא
 ויש כובת בשנת אל ע
 ומלכה ויאחז המלך את
 אסתר מבית הנשים ויטב
 חן וחסד לפניו מכל הבתולות
 וישם קנה מלכות בראשה
 ומלכה נחת ושמר ונעש
 המלך משעו נדח לפי שריו
 ויטב את משעו אסתר

ונתנה למדינות עשר ויהי
 משעו כד המלך ויחזק
 בהיות שנת ומרבר ויטב
 בשער המלך ויהי אסתר מנהג
 מולדתה ואת עמה כאשר
 עור מנהג מרבר ואת אמר
 מרבר אסתר עשו כאשר
 היתה באמנה אהו
 ויטב חס ומרבר ויטב בשער
 המלך קצה בגלגולו שש
 מרבר המלך משמרו הסך
 ויבחרו לשלם בן במלך
 אחשוורוש ויבחרו מרבר
 למרבר ויבחר לאסתר המלכה
 והאמר אסתר למלך בשם
 מרבר ויבחר הדבר וימצא
 ויהי שנתם על עץ ויבחר
 בכסר ויבחר הנשים לפני
 המלך
 אחר הדברים האלה גל המלך
 אחשוורוש שאת חסו בן חסו
 מאביו ויבחרו וישם אור
 ססא מלך בלשונם אשר
 ארם ויבחרו המלך אשר
 בשער המלך בנעם ומשמרו
 לחסו מרבר עור לו המלך
 ומרבר לא יבחר ויאוש
 ויטב חסו ויאמר עבדו המלך
 אסתר בשער המלך למרבר

ויטב חסו ויאמר עבדו המלך אסתר בשער המלך למרבר

אל שיער המלך בלבוש שקותם
מדינת מדינת מקום אשר דבר
המלך והוא מגע אבל גדול
לחיים ועוד וכן ומספר שק
אמר יעקב רבנו והמאנה
נעלה אסתר וסרוסנה ונארו
לה וססותה המלכה מאה
השלה בעים לה למשק אסתר
ולחמור שק מעליו לא אכל
ותקרא אכלי פחיתים וסס
המלך אשר העמיד למחולקת
על מדברו לדעת מה יהיה
זה ויעא חתך אל מלכו אל
הער אשר יתנו שער המלך
ועד לו מדבר את כל אשר
קחו ואת פרשת כסף אש
אמר המן לשקול על גווני המן
בחדים יאמר ואתם יאמר
כהב החזק אשר עניו בשש
להשמרם נתלו לה אסתר
את אסתר והגידה על עונות
עניה לבא אל המלך להטות
לבקש מלפניו עמה ובה
חנה ועל לאסתר את דברי
מדבר והאמה אחיה לחנה
ותעוה אל מדברו על עבד
המלך ועסמוינתה המלך יעני
אשר כל איש יאסוף אשר יבוא
אל המלך אל החצר הגדולה

אשר לאסתר את חנה
לחמית לבר מאשר וישט
לחמלך את שרביט החנה
וחנה ואם לא נקראתו לא
אל המלך זה שלושים וס
ונאמר למדבר את דברי
אסתר ויאמר מדברו וישט
אל אסתר אל החצר בנשק
לחמלך בית המלך מכל
החורים כי אם החוש החל
בעת הזאת רוח והעלה ועמו
החיים מדינת אשר וזה
היה אבד המלך וזה יעני
אסתר על שם המלך וסס
ותאמר אסתר וסס
מדברו כל כנס את כל
החורים הנמאס בשטח
ועמו על ואלהו ואל
אשרו שר שש וסס
חוכ גם אמר ונערוה אע
כן וכן אבוא אל המלך
אשר לא ברה וכאשר אע
אברתי ועבר מדברו וישט
הכל אשר עותהו אסתר
יחיה ביום שלישי ואלבש
אסתר מלכות וועמו
בית המלך דבנימס נכח
מה אמר לך המלך וסס
כסא מלכותו בבית המלכות

נכח פתח המלך ויהי כראות
המלך את אסתר המלכה
עמרה בחצר נשאה חו בעינו
והשט המלך לאסתר את
שרביט החנה אשר בידו
ותקרב אסתר ותגע בראש
השרביט ויאמר לה המלך
מה לך אסתר המלכה ומד
בקשתך ער חצי המלכות
ונתן לך ותאמר אסתר אם
על המלך טוב יבוא המלך וסס
עם אל המלכה אשר
עשוהו לך ויאמר המלך מהו
את המן לעשות את דבר
אסתר ובה המלך והמן אל
השטח אשר עשה אסתר
ויאמר המלך לאסתר גמשה
היו מח שאהך ונתנו לך
ועה בשטח ער חצי המלכות
ותעני וועו אסתר ותאמר
שאלתי ובקשתי אסתר וסס
חו ביום המלך ואם על המלך
כתב חתם את שאלתי ועשוה
את בקשתי ובה המלך והמן
אל המלכה אשר אעשה
הם ומחר אעשה כדבר
המלך ויעא המן ביום ההוא
שמח וכוה לב וכראות המן
את מדברו בשער המלך ויא

המן ולא זע ממנו ומלא המן
על מדברו חמיה ויהאמר
המן ויבוא אל ביתו ושלה
ונבא את אהביו ואת זרש
אשתו וספר להם המן את
כבוד עשוה ורב בניו ואת
כל אשר גדלו המלך ואל אשר
נשאו על השרם ועבד המלך
ויאמר המן אל אהביו ואל
המלכה עם המלך אל המלכה
אשר עשוה כי אסאות וסס
למחר אנו קרואה עם המלך
וכלה אינו שוה לו בכל
אשר אנראה את מדברו
המהרו ושב בשער המלך
ותאמר לו זרש אשר וסס
אהביו ועשו עין וסס
אמת ובקר אמר המלך
ותלו את מדברו עניו ובה
עם המלך אל המלכה שמח
וייטב הדבר להן המן ועש
העני
בלילה ההוא נדדה שנת המלך
ויאמר להביא את ספר החכ
הזכרות רבני הויס ויהיו
נקראים לפני המלך ויעני
כתוב אשר הגיד מדברו
בגתא וזרש שני סרוסי
המלך משמרי הסף אשר

אמר וישט המלך את אסתר ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמרה בחצר נשאה חו בעינו והשט המלך לאסתר את שרביט החנה אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומד בקשתך ער חצי המלכות ונתן לך ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך ועם אל המלכה אשר עשוהו לך ויאמר המלך מהו את המן לעשות את דבר אסתר ובה המלך והמן אל השטח אשר עשה אסתר ויאמר המלך לאסתר גמשה היו מח שאהך ונתנו לך ועה בשטח ער חצי המלכות ותעני וועו אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי אסתר וסס חו ביום המלך ואם על המלך כתב חתם את שאלתי ועשוה את בקשתי ובה המלך והמן אל המלכה אשר אעשה הם ומחר אעשה כדבר המלך ויעא המן ביום ההוא שמח וכוה לב וכראות המן את מדברו בשער המלך ויא

ויאמר המלך לאסתר גמשה היו מח שאהך ונתנו לך ועה בשטח ער חצי המלכות ותעני וועו אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי אסתר וסס חו ביום המלך ואם על המלך כתב חתם את שאלתי ועשוה את בקשתי ובה המלך והמן אל המלכה אשר אעשה הם ומחר אעשה כדבר המלך ויעא המן ביום ההוא שמח וכוה לב וכראות המן את מדברו בשער המלך ויא

המן ולא זע ממנו ומלא המן על מדברו חמיה ויהאמר המן ויבוא אל ביתו ושלה ונבא את אהביו ואת זרש אשתו וספר להם המן את כבוד עשוה ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואל אשר נשאו על השרם ועבד המלך ויאמר המן אל אהביו ואל המלכה עם המלך אל המלכה אשר עשוה כי אסאות וסס למחר אנו קרואה עם המלך וכלה אינו שוה לו בכל אשר אנראה את מדברו המהרו ושב בשער המלך ותאמר לו זרש אשר וסס אהביו ועשו עין וסס אמת ובקר אמר המלך ותלו את מדברו עניו ובה עם המלך אל המלכה שמח וייטב הדבר להן המן ועש העני בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר החכ הזכרות רבני הויס ויהיו נקראים לפני המלך ויעני כתוב אשר הגיד מדברו בגתא וזרש שני סרוסי המלך משמרי הסף אשר

אלישע המלך בלבוש שקו ויבנה
מזינך ומדניח מקום אשר רצה
המלך ונתן מגע אבל גרו ל
יהוים ועוס גבוי ומספר שק
אמר יצעו רבבו ותבואנה
ועלות אסתר וכרסיה ונגדו
לה ונתחולף המלכה מאר
השלח בעים להלמש אתמדי
ולחסור שקו מעלנו דא וקבל
ותקרא אסתר לחתומה כרסיה
המלך אשר העמיד למינה ועלות
על מרדכי לדעת מה עשה המלך
זה ויעא התבן אל מרדכי את הנה
העור אשר נתן שער המלך
ומרדכי מרדכי את כל אשר
קצחו ואת פרשת הספא אשר
אמר המן לשקול על גונו המלך
פניהם לאבס ואת פרשת
ספא החדת אשר נתן בעשור
לחשמעל ונתן לו להראותה
את אסתר ותהי לה נצויה
עלה לבוא אל המלך להתחנן
לבקש מלפניו על עמיה ויבא
הנה ויגד לאסתר את דברי
מרדכי ותאמה אסתר לחתך
ותענה אל מרדכי כל עברי
היך ויפמדינות המלך ויענו
אשר כל איש האלה אשר יבוא
אל המלך אל החיור הגלילית

אשר לאקרא אחוז הדת
לחיות לבד מאשר יושבו
לו המלך אר שרביט הזקן
וחיה ואני לא נקראתי למ
אל המלך זה שלושכ עס
ועתה למרדכי את רבדכי
אסתר ויאמר מרדכי והטעם
אל אסתר אלחמני בנס שק
להמיט בות המלך מכל
היהודים כי אסתחש תחיש
בעת הזאת רוח והעלה נאמו
היהים ממקום אחר ואת
הנה גבור האבדו ונתן זרע
אסתר ואת המלך למלכות
ותאמר אסתר ויבא אל
מרדכי ויהי בנס את כל
היהודים הנמצאים בשושן
יעצמו עלי ואי האבדו ואר
העשית שלשת ימים ויום
יחכ ונס אמי ונערתו אעס
כי ובנו אבוא אל המלך
אשר לאבדו וכאשר אבדו
אבדתי ונענתי מרדכי ועש
מלך אשר עושה עמו אסתר
יחיה בנס השלשי והלפשי
אסתר מלכות ובעמוד הנה
בות המלך ובעמוד נכח
מלך המלך ויבא אל המלך
בפא מלכותו בבית המלכות

וכח פתח הבית ויחרי כראות
המלך את אסתר המלכה
עמרת בחצר נשאה חו בעינו
ויושט המלך לאסתר אר
שרביט הותב אשר בגדו
ומקרב אסתר ותגע בראש
השרביט ויאמר לה המלך
מה לך אסתר המלכה ומד
בקשתך ער חצי המלכות
ועתה לך ותאמר אסתר אם
על המלך טוב יבוא המלך ויהי
היום אלחמשתה אשר
עשיתו לו ויאמר המלך מהו
את המן לעשות את דבר
אסתר ויבא המלך והמן אל
המשתה אשר עשתה אסתר
וילמד המלך לאסתר במשתה
היו מח שאולך ונתנו לך
ומה בקשתך ער חצי המלכות
ותעש ותגע אסתר ותאמר
שאלתי ובקשתי אסתר עארתי
חו בעני המלך ואם על המלך
כחוב לתת את שאלתי ועשות
את בקשתי יבוא המלך והמן
אל המשתה אשר אעשה
הם ומחר אעשה בדבר
המלך ויעא המן בנס ההוא
שמה וכחוב לב וכדאות המן
את מרדכי בשער המלך וא

קמ ולאזע ממנו ומלא המן
על מרדכי המיד ויתאמר
המן ויבוא אל ביתו וישלח
ויבא את אהבין ואת זריש
אשתו ויספר להם המן את
כבוד עשור ורז בניו ואת
כל אשר גדלו המלך ואת אשר
נשאו על השורה ועבד המלך
ויאמר המן ארל אחביתא אסתר
המלכה עם המלך אלחמשתה
אשר עשתה כן אס אורתי וגם
למחר אני קראלה עם המלך
וכיזה איננו שוח לי בכל ע
אשר אני ראה את מרדכי
היהודי ושב בשער המלך
ותאמר לו זריש אשתי וכל
אהביו ועשור עמי וכל
אמה ובקר אמי לכלך
ותלו את מרדכי עליו ויבא
עם המלך אל המשתה שלמה
ויכחב הדבר להג המן ועש
השן
בלילה החוא נודה שנת המלך
ויאמר להביא אורספר הזכ
הזכרנות רבדכי הניסס ונחמו
נקרא אורספר המלך ויפיעא
ביתו אשר הגיד מידכרע
בנתנא ויריש שני קרופי
המלך משמרי הקס אשר

לשם לב ועיניה ויאמר אל המלך ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
בס פנים ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
הם כח אגל ואכות השמיים ויאמר לים כח אגל ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר

שם ה' וישלח יוסף את שבתו ויבא אל אשתו ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר

ויהי כי יבנה בית המקדש ויהיו כהנים ושרים ויהיו שופטים ויהיו שרים ויהיו שופטים ויהיו שרים ויהיו שופטים

ויהי כי יבנה בית המקדש ויהיו כהנים ושרים ויהיו שופטים ויהיו שרים ויהיו שופטים ויהיו שרים ויהיו שופטים

749

ויהי כי יבנה בית המקדש ויהיו כהנים ושרים ויהיו שופטים ויהיו שרים ויהיו שופטים ויהיו שרים ויהיו שופטים

ויהי כי יבנה בית המקדש ויהיו כהנים ושרים ויהיו שופטים ויהיו שרים ויהיו שופטים ויהיו שרים ויהיו שופטים

750

וישמחו ויברכו ה' שרשי
 כי אין נתיב עוון בלתי תכלה
 ויבחר תלך עם שורש
 ויאמר לאמר ואלו לא
 זה ואין זה הוא אשר מלנו לנו
 לעשות בן אדם אסור אשר
 עד ואולי כמו קדש עמו והמו
 בענין מלך המלך והמלכה
 וישמחו ויברכו ה' שרשי
 משן איש הממו ומבו עמי
 לביש ערומים מאסור המלכה
 כי ראה מלכות אלו הרעה
 מאת המלך והמלך של מלכות
 היתה אדמת המלכות הונו
 והוא נטל על המלך אשר המלך
 עליו ויאמר המלך וגם יקח
 את המלכה עם בבת הדבר
 יעא מני המלך ומני המן חסדי
 ויאמר ורבונו אודן הפרטים
 לפני המלך גם הנה עין אשר
 עשה חסד מרוב אשר הבר
 טוב על המלך עמו בבת המן
 בבת חמשים אמה ואמר
 המלך הנה עמו ויהי אדמת
 על העין אשר המן למדריכי
 וחבת המלך שבת
 מני המלך המלך אשר חסד
 לוי ויהי אדמת המן
 ענין המלך והמלכה ויהי

ונתתם בטבעת המלך
 לרשיב וקראו ספר המלך
 בעת ההוא בחוש משלישי
 הוא חוש סיון ושלוש ועשרה
 בו וכתב ככל אשר צוה
 מרוב אל המלך ואלו לא
 האחרים כי הם והמלך ושאר
 המדות אשר מהדו וער
 מש טבע ועשירים ומאה
 מדינה מדינה ומדינה ככל
 ועם ועם מוטו ואל המלך
 ככתבם וכלשונם וכתב בשם
 המלך אשר שונתם בטבעת
 המלך ושלח ספרים צר הרע
 במוסר רכבו ורכש היא
 הארשתרניה מן המלכים
 אשר נט המלך והמלכה אשר
 בלתי ועור המלך ולעבוד
 ערומים להטות ויהי
 ויאמר את כלו זה ומדינה
 הערים אתם כן ועשירי שלום
 רבונו בום אחר בכל מדות
 המלך אשר חוש בטבעת
 עשר לחוש שנים עשר הוא
 קיש אחר פתעו הנתב
 לעתה רת בכל מדינה ומדינה
 ויהי רכש העמים והמלך
 היה יום עיונו ליום הזה
 הנחם מאנביהם הרעים

וישמחו ויברכו ה' שרשי
 כי אין נתיב עוון בלתי תכלה
 ויבחר תלך עם שורש
 ויאמר לאמר ואלו לא
 זה ואין זה הוא אשר מלנו לנו
 לעשות בן אדם אסור אשר
 עד ואולי כמו קדש עמו והמו
 בענין מלך המלך והמלכה
 וישמחו ויברכו ה' שרשי
 משן איש הממו ומבו עמי
 לביש ערומים מאסור המלכה
 כי ראה מלכות אלו הרעה
 מאת המלך והמלך של מלכות
 היתה אדמת המלכות הונו
 והוא נטל על המלך אשר המלך
 עליו ויאמר המלך וגם יקח
 את המלכה עם בבת הדבר
 יעא מני המלך ומני המן חסדי
 ויאמר ורבונו אודן הפרטים
 לפני המלך גם הנה עין אשר
 עשה חסד מרוב אשר הבר
 טוב על המלך עמו בבת המן
 בבת חמשים אמה ואמר
 המלך הנה עמו ויהי אדמת
 על העין אשר המן למדריכי
 וחבת המלך שבת
 מני המלך המלך אשר חסד
 לוי ויהי אדמת המן
 ענין המלך והמלכה ויהי

וישמחו ויברכו ה' שרשי
 כי אין נתיב עוון בלתי תכלה
 ויבחר תלך עם שורש
 ויאמר לאמר ואלו לא
 זה ואין זה הוא אשר מלנו לנו
 לעשות בן אדם אסור אשר
 עד ואולי כמו קדש עמו והמו
 בענין מלך המלך והמלכה
 וישמחו ויברכו ה' שרשי
 משן איש הממו ומבו עמי
 לביש ערומים מאסור המלכה
 כי ראה מלכות אלו הרעה
 מאת המלך והמלך של מלכות
 היתה אדמת המלכות הונו
 והוא נטל על המלך אשר המלך
 עליו ויאמר המלך וגם יקח
 את המלכה עם בבת הדבר
 יעא מני המלך ומני המן חסדי
 ויאמר ורבונו אודן הפרטים
 לפני המלך גם הנה עין אשר
 עשה חסד מרוב אשר הבר
 טוב על המלך עמו בבת המן
 בבת חמשים אמה ואמר
 המלך הנה עמו ויהי אדמת
 על העין אשר המן למדריכי
 וחבת המלך שבת
 מני המלך המלך אשר חסד
 לוי ויהי אדמת המן
 ענין המלך והמלכה ויהי

ונתתם בטבעת המלך
 לרשיב וקראו ספר המלך
 בעת ההוא בחוש משלישי
 הוא חוש סיון ושלוש ועשרה
 בו וכתב ככל אשר צוה
 מרוב אל המלך ואלו לא
 האחרים כי הם והמלך ושאר
 המדות אשר מהדו וער
 מש טבע ועשירים ומאה
 מדינה מדינה ומדינה ככל
 ועם ועם מוטו ואל המלך
 ככתבם וכלשונם וכתב בשם
 המלך אשר שונתם בטבעת
 המלך ושלח ספרים צר הרע
 במוסר רכבו ורכש היא
 הארשתרניה מן המלכים
 אשר נט המלך והמלכה אשר
 בלתי ועור המלך ולעבוד
 ערומים להטות ויהי
 ויאמר את כלו זה ומדינה
 הערים אתם כן ועשירי שלום
 רבונו בום אחר בכל מדות
 המלך אשר חוש בטבעת
 עשר לחוש שנים עשר הוא
 קיש אחר פתעו הנתב
 לעתה רת בכל מדינה ומדינה
 ויהי רכש העמים והמלך
 היה יום עיונו ליום הזה
 הנחם מאנביהם הרעים

וישמחו ויברכו ה' שרשי
 כי אין נתיב עוון בלתי תכלה
 ויבחר תלך עם שורש
 ויאמר לאמר ואלו לא
 זה ואין זה הוא אשר מלנו לנו
 לעשות בן אדם אסור אשר
 עד ואולי כמו קדש עמו והמו
 בענין מלך המלך והמלכה
 וישמחו ויברכו ה' שרשי
 משן איש הממו ומבו עמי
 לביש ערומים מאסור המלכה
 כי ראה מלכות אלו הרעה
 מאת המלך והמלך של מלכות
 היתה אדמת המלכות הונו
 והוא נטל על המלך אשר המלך
 עליו ויאמר המלך וגם יקח
 את המלכה עם בבת הדבר
 יעא מני המלך ומני המן חסדי
 ויאמר ורבונו אודן הפרטים
 לפני המלך גם הנה עין אשר
 עשה חסד מרוב אשר הבר
 טוב על המלך עמו בבת המן
 בבת חמשים אמה ואמר
 המלך הנה עמו ויהי אדמת
 על העין אשר המן למדריכי
 וחבת המלך שבת
 מני המלך המלך אשר חסד
 לוי ויהי אדמת המן
 ענין המלך והמלכה ויהי

וישמחו ויברכו ה' שרשי
 כי אין נתיב עוון בלתי תכלה
 ויבחר תלך עם שורש
 ויאמר לאמר ואלו לא
 זה ואין זה הוא אשר מלנו לנו
 לעשות בן אדם אסור אשר
 עד ואולי כמו קדש עמו והמו
 בענין מלך המלך והמלכה
 וישמחו ויברכו ה' שרשי
 משן איש הממו ומבו עמי
 לביש ערומים מאסור המלכה
 כי ראה מלכות אלו הרעה
 מאת המלך והמלך של מלכות
 היתה אדמת המלכות הונו
 והוא נטל על המלך אשר המלך
 עליו ויאמר המלך וגם יקח
 את המלכה עם בבת הדבר
 יעא מני המלך ומני המן חסדי
 ויאמר ורבונו אודן הפרטים
 לפני המלך גם הנה עין אשר
 עשה חסד מרוב אשר הבר
 טוב על המלך עמו בבת המן
 בבת חמשים אמה ואמר
 המלך הנה עמו ויהי אדמת
 על העין אשר המן למדריכי
 וחבת המלך שבת
 מני המלך המלך אשר חסד
 לוי ויהי אדמת המן
 ענין המלך והמלכה ויהי

את יום ארבעה עשר לחדש
אדר שמחה ומשתה ויום
טוב ומשולח מטת איש
לרעהו ויכתב מרובי
אתה דברים האלה וישלח
כפרים אל כל היהודים אשר
בכל מדינות המלך אחשוורוש
הקרובים והרחוקים להקים
עליהם להיות עשים את יום
ארבעה עשר לחדש אדר
ואת יום חמשה עשר בן בנו
שנה ושנה בימים אשר יתרו
בהם היהודים מאובנים וחדש
אשר נתפר להם מינוג ולשמחה
ומאכל ליום טוב לעשות
אתם ונמי משתה ושמחה
ומשלח מטת איש לרעהו
ומתנות לאביונים וקבלת
היהודים את אשר החלו
לעשות ואת אשר כתב
מרדכי אלהים יבן המן בן
המדינא האגגי עדר כל
היהודים חשב על היהודים
לאברהם ותפל פור הוא הגורל
להם ולאברהם יצא לפני
המלך אמר עס חספסר יטוב
מחשבת הרעה אשר חשב
על היהודים על דאשו
ותלו אתו ואת בניו על העץ

על כל קראו לים האל
פורים על שם הפור על
על כל דברי האגרת הזאת
ומהראו על בכת ומה חנה
אלהם קימו וקבל היהודים
עליהם ועל זרעם ועל כל
הכליים עליהם ולא יעבור
להיות עשים את שני הימים
האלה בכתבם וכוננם במ
שנה ושנה והעמים האלה
נזכרים ונעשים בכל דור ודור
משמחה ומשפחה מרעה
ומדנה ועור ועור ומי הפורים
האלה לא יעבור מתוך היהודים
וזכרם לאוסף מידעם
ותכתב אסתר המלכה
בת אביתחל ומרבים תחבר
את כל תקף להם את אגרת
הפורים הזאת השנית ושנה
כפרים אל כל היהודים אל
ועשרים ומאח מדינת מלכות
אחשוורוש דברי שלום ואמת
להם את בניו המרים המע
בזמנכם כאשר קם עליהם
מחרמי היהודים ואסתר המלכה
וכאשר קימו על נפשם ועל
זרעם דברי הצומות ושיתתם
ויאמר אסתר להם הבר
הפרים האלה ונתתם בספר

וישם המלך אחר ש
מס על הארץ ואני הם וכל
מעשה תקפו וגבורתו פורשת
גדלת מרדכי אשר גדלו
המלך הלא הם כרתובזכ על
ספר דברי הזמנים למלכי
מרי ופריס בני מרדכי החזור
משנה למלך אחשוורוש וידוע
למחזיקים ודעו לרב אחוז
הדש טוב לעמו ודבר שלום
למחרטו
בשנת שלוש למלכות היהודים
מלך והתורה בא בנוכדנאשר
מלכות ורשעים וער עליהם
ותקו ארני בחור את ותחזיקים
מלך יהודה ומחצת פלי בית
האלהים והתאם ארץ שנער
בית אלחני ואת חבלים הביא
בית אש אלחוני אשר המלך
לאשכני רב סחסיא ויהוא
מבני ישראל ומזרע המלכה
ומן הפרתמים ילדים אשר
אין בהם כל מאונם וכובי
מראו ומשבולס בכל חכמה
וידעו רעת ומבינו מדע
ואשל כח בהם לעמר בחובו
המלך וללמדם ספר ולשוו

בשרים ומזון להם המלך
דבר יום ביומו מפתג
המלך ומזון משמיו והגדלם
שנים שלוש ומרעלם ועמדו
לפני המלך ויחוי בהם ממר
והודתו יאל חנניה מישאל
ועזריה וישם להם שר
הסדיסים שמות ושם לדניאל
בבלטשאצר ולחנין שורן
ולמישאל משע ולעזרקה
עבר נגו ושם דניאל עבדו
אשר לאתגאל בפתג המלך
ובנו משמיו וכתב מש
הסדיסים אשר לא יתגאל
ותו האלהים את דניאל לחסד
ולרחמים ולפני שר הסדיסים
ויאמר שר הסדיסים לדניאל
ירא אני את ארני המלך אשר
מח את מאכליהם ואת משותבת
אשר למה יראה את פניכם
ועמים כו חילדים אשר
בעלכם וחובתם את דאש
למלך ויאמר דניאל אלהמע
אשר מעל שר הסדיסים על
רמיא חנניה מישאל ועזרקה
נסנא את עבד הרמים עשרה
ותננו לנו מזהודיעם ונא כח
זמנים ונשתה ויראו לפני
מראשו ומראו חלום האבלט

כל הנביא ועזריה נבוכדנאצר כתב במלך חנניה בפתג נבוכדנאצר קדם ה' זכור
כתב נבוכדנאצר חס רחלם וסלימה ולמקדעת קימים בשנת שלשים שנים ב' וקראתו ל' נבוכדנאצר
אבוקו וכל הנביא הקימים נבוכדנאצר כתב כרם כרם נבוכדנאצר והועידה

המלך אמר אלהים בן שלוש נבוכדנאצר חנניה ויהוידא וישם להם שר
לדון סדיסים ב' הדעם ויהתב לרבים וישלח סדיסים אל כל היהודים ולא שיעטו אל יעזרקה ומישאל
כפר אסתר ובהם אשור קימים ובהם מ' קימים ובהם א' קימים ובהם א' קימים ובהם א' קימים ובהם א' קימים

1. מלך לשון האלה ויהוא אלו ננים משרי סודיך ערב ומי און ויהוא אלו ננים משרי סודיך ערב ומי און ויהוא אלו ננים משרי סודיך ערב ומי און
ותעו ו רמי ויהו לטו שנים כ' יום המספרים ומלכותו יתנולט מזהודיעם ויער המלכה ח' כמיסיהו
המלכה וסית אתו בית לרבים מבני ישראל יעזרקה מ' כעקשילש לילים וצנו הירצוס חסדי ומי
ועשים יאל בלשטאע ויהוא א' יבא מוכיח אתם מנשיחור: על יום ב' דא איהקסר ושם דניאל א' ר

כח המלכה ויהוא א' מלכותו יתנולט מזהודיעם ויער המלכה ח' כמיסיהו ויער המלכה ח' כמיסיהו
המלכה וסית אתו בית לרבים מבני ישראל יעזרקה מ' כעקשילש לילים וצנו הירצוס חסדי ומי
ועשים יאל בלשטאע ויהוא א' יבא מוכיח אתם מנשיחור: על יום ב' דא איהקסר ושם דניאל א' ר

אין כלל המנהיג נזיר או רבועים בו שלוח ממנו שבו השנה חיינו חד לבס אלא אלו אלו אשר שבו שבו שבו
 לזכו כדאורייתא ב"ה החיוב ויבא מדרכי וישראל ואלו שמענו אל עברך יעקב קחביו התיב
 כש אשר יוכלו שכהניעם אשר הקמים וגב ה' הקמים אליהם הקדושים והרחוקים והכל ב פוד רבנות ללא קולו חס

את יוס ארבעה עשר לחוש
 ארר שמחה ומשחה ויום
 טוב ומשלח מטת אויש
 לרעהו ויכתב מדרבי
 את הדברים האלה וישלח
 ספרים אל כל היהודים אשר
 בכל מדינות המלך אחשוורוש
 הקרובים והרחוקים לקים
 עליהם להיות עשים את יוס
 ארבעה עשר לחדש אדר
 ואת יוס חמשה עשר בן בני
 שנה ושנה בנימים אשר נחו
 בהם היהודים מאיבה ויחורט
 אשר נחפז להם מינו לשמחה
 ומאכל ליום טוב לעשות
 אתם נמי משחה ושמחה
 ומשלחה מנות איש לרעהו
 ומתנות לאביונים והכל ל
 היהודים את אשר החלו
 לעשות ואת אשר כתב
 מדרבי אלוהים יבו המן בן
 המדכא האגני עדר כל
 היהודים חשב על היהודים
 לאפרם והפך פור הוא הגרל
 להם ולאפרם ויצא לה לפני
 המלך אמר עם הספר ישב
 מחשבתו הרעה אשר השגו
 על היהודים על ראשו
 ותלו אותו ואת בניו על חני

*מדרבי ארבעה עשר לחוש
 ארר שמחה ומשחה ויום
 טוב ומשלח מטת אויש
 לרעהו ויכתב מדרבי
 את הדברים האלה וישלח
 ספרים אל כל היהודים אשר
 בכל מדינות המלך אחשוורוש
 הקרובים והרחוקים לקים
 עליהם להיות עשים את יוס
 ארבעה עשר לחדש אדר
 ואת יוס חמשה עשר בן בני
 שנה ושנה בנימים אשר נחו
 בהם היהודים מאיבה ויחורט
 אשר נחפז להם מינו לשמחה
 ומאכל ליום טוב לעשות
 אתם נמי משחה ושמחה
 ומשלחה מנות איש לרעהו
 ומתנות לאביונים והכל ל
 היהודים את אשר החלו
 לעשות ואת אשר כתב
 מדרבי אלוהים יבו המן בן
 המדכא האגני עדר כל
 היהודים חשב על היהודים
 לאפרם והפך פור הוא הגרל
 להם ולאפרם ויצא לה לפני
 המלך אמר עם הספר ישב
 מחשבתו הרעה אשר השגו
 על היהודים על ראשו
 ותלו אותו ואת בניו על חני*

*אין כלל המנהיג נזיר או רבועים בו שלוח ממנו שבו השנה חיינו חד לבס אלא אלו אלו אשר שבו שבו שבו
 לזכו כדאורייתא ב"ה החיוב ויבא מדרכי וישראל ואלו שמענו אל עברך יעקב קחביו התיב
 כש אשר יוכלו שכהניעם אשר הקמים וגב ה' הקמים אליהם הקדושים והרחוקים והכל ב פוד רבנות ללא קולו חס*

על כן קראו ליומים האלה
 פורים על שם הפור על
 על כל דברי האגרת האלה
 ומהראו על בכה ומה הגע
 אליהם קימו והכל החזקו
 עליהם ועל זרעם ועל כ
 הגוים עליהם ולא יעבור
 להיות עשים את שני היום
 האלה ככתבם וכמונם במ
 שנה ושנה והיומים האלה
 נזכרים ונעשים בכל יור ויור
 משפחה ומשפחה מרעה
 ומדינת ועיר ועיר וימי הפורים
 האלה לא יעברו מתוך חזקת
 וכרם לאסוף מידעם
 וכתב אסתר המלכה
 בת אביתר ומרדכי היהודי
 את כל דברי המעשה אשר
 עשו להם היוצאת השנה ושנה
 ספרים אל כל היהודים אשר
 ועשרים ומשנה מדינה מלכות
 אחשוורוש רבוי שלום ואמת
 להם את מי הפור האלה
 בומעוהם מאשר קים עליהם
 מדרבי היהודי ואתו המלכה
 באשר קמו על נפשם ועל
 זרעם דברי העומות ועשרת
 ומאמר אסתר קים דברי
 הפרים האלה וכתב בספר

*אין כלל המנהיג נזיר או רבועים בו שלוח ממנו שבו השנה חיינו חד לבס אלא אלו אלו אשר שבו שבו שבו
 לזכו כדאורייתא ב"ה החיוב ויבא מדרכי וישראל ואלו שמענו אל עברך יעקב קחביו התיב
 כש אשר יוכלו שכהניעם אשר הקמים וגב ה' הקמים אליהם הקדושים והרחוקים והכל ב פוד רבנות ללא קולו חס*

וישם המלך אחשוורוש
 מש על הארץ ואמיהם וכר
 מעשה תקפו וזבורתו פרישת
 גדלת מדרבי אשר גדלו
 המלך הוא הם כבודם על
 ספר דברי הימים למלכי
 מרי וכרם כומדכי החזק
 משנה למלך אחשוורוש וזר
 להורים ורעו לרב אחו
 ררש טוב לעמו ודבר שלום
 לבחורש

בשנת שלוש למכות יהונתן
 מלך יהודה בא גיבור נאצר
 מרדכי יהושלם ויער עלה
 והוא אינו ברו את יהונתן
 מלך יהודה ומקצת בריבית
 האלים וזבאם ארץ שער
 בית אלהו ואת הכלים הביא
 בית אצר אלהו ואת המלך
 לאשפני רב פוסין והגא
 מבני ישראל ומזרע המלוכה
 ומן הפרתמים ולרים אשר
 אין בהם כל מאוס וכובי
 מראה ומשפילים גב חכמה
 ודעו דעת ומבינו מדע
 ואשר בך בהם לעמד בחיוב
 המלך וללמדם ספר ולשו

*אין כלל המנהיג נזיר או רבועים בו שלוח ממנו שבו השנה חיינו חד לבס אלא אלו אלו אשר שבו שבו שבו
 לזכו כדאורייתא ב"ה החיוב ויבא מדרכי וישראל ואלו שמענו אל עברך יעקב קחביו התיב
 כש אשר יוכלו שכהניעם אשר הקמים וגב ה' הקמים אליהם הקדושים והרחוקים והכל ב פוד רבנות ללא קולו חס*

כל הניאמר ועירא נזיר או רבועים בו שלוח ממנו שבו השנה חיינו חד לבס אלא אלו אלו אשר שבו שבו שבו
 לזכו כדאורייתא ב"ה החיוב ויבא מדרכי וישראל ואלו שמענו אל עברך יעקב קחביו התיב
 כש אשר יוכלו שכהניעם אשר הקמים וגב ה' הקמים אליהם הקדושים והרחוקים והכל ב פוד רבנות ללא קולו חס

בשנים יומיו להם המלך
 דבר יוס בזמנו מפתח
 המלך ומזון משתיו ולגדלם
 שנים שלוש ומקדשם ועמרו
 לפני המלך ויחיו בהם מבני
 יהודה וניאל חנניו מישאל
 ועזריהו וישם להם שר
 הסדוסים שמוח ושש ורנא
 גלמטא ער ולחנניה שרון
 ולמושאל מיטד ולעזריה
 עזנגן וישם דניאל ועליו
 אשר לא יתנו בפתח המלך
 ובניו משתיו ובקש משר
 הסדוסים אשר לא יתנו
 ותן האלוים את דניאל לחסד
 ולרחמים ולפני שר הסדוסים
 ואמר שר הסדוסים לדניאל
 ורא אנו את ארעו המלך אשר
 משה את מאכלים ואת משתונ
 אשר למו וראה את פניכם
 ועמים מן הלדים אשר
 בעלכם וחננות את דא ש
 למלך ויאמר דניאל אל המצר
 אשה מעל שר הסדוסים על
 דניאל חנניו מישאל ועזריה
 נפנא את עזריה וימס עשרה
 והגו לנו מזה זרעם ונא ברי
 וימס בשנת ונראו לפיך
 מראינו ומראה הלים הגבלס

*אין כלל המנהיג נזיר או רבועים בו שלוח ממנו שבו השנה חיינו חד לבס אלא אלו אלו אשר שבו שבו שבו
 לזכו כדאורייתא ב"ה החיוב ויבא מדרכי וישראל ואלו שמענו אל עברך יעקב קחביו התיב
 כש אשר יוכלו שכהניעם אשר הקמים וגב ה' הקמים אליהם הקדושים והרחוקים והכל ב פוד רבנות ללא קולו חס*